

ZEMPLEN.

Társadalmi közlöny.

MEGJELEN HETENKINT EGYSZER.

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 „ 50 kr.

Bérmertetlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.
A kéziratok nem adatnak vissza.

A nyilt-térben minden három hasábos garmond-sor díja 20 kr.

Hirdetési díj:

A hirdetéseknek minden egyes szó után 2 kr. fizetendő.

Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatása, kedvezőbb feltételek alatt eszközölhető.

Minden egyes beiktatás után kincstári illeték 30 kr.

Az iparos-osztály anyagi, erkölcsi és politikai helyzete.

— Heyduk Ambrustól. —

IX.

Midőn az „osztrák nemzeti bank“ 1816-ik év június 1-ső napján kelt cs. és kir. nyiltparancs közzétételével megerősített szabadalma alapján, több bécsi pénztözsérek közvetítése folytán mint „résztvényes társulat“ alapított: kibocsátott 100,000 résztvényéből, melyre darabonként 1000 váltó cédula és ércpénzben 100 pengő forintokat kellett befizetni, csupán: 50,621 darab jegyzetett alá és helyzetetett el, mely mennyiség 5.062,100 forint ércvagyont bocsátott, mint fedezetet a kiadandó „bankjegyek“ biztosítására a „kizárólagosan szabadalmazott bank“ rendelkezésére. És mégis az 1848-ik évi politikai átalakulás kezdetéig volt idő, habár a „kényszer-árfolyam“ a forgalmi életben ismeretlen: midőn teljes bizalomlévellet mellett, minden megrohanástól megkímélve a bank: emelkedésben levő ércalapjának tiszteres értékét meghaladó „jegyeket“ forgatott anélkül, hogy azon hitelművellet akár a belső közbizalmat megrendítette, akár a külső hitelt megingatta, avagy az időszerinti „ipar és kereskedelem“ emelkedésére visszhatást gyakorolt volna. Az 1848-ik évi áramlat folytán kimondott „kényszer szabály“ megváltoztatta a helyzetet, és ha az bár „ideiglenes“ színezettel bírt is, a gyorsan változó politikai intézmények, és Asztriának a külföldi államokkal szemben elfoglalt álláspontja mai napig lehetetleníték e „kényszer“ végleges megszüntetését, melynek súlyos következményeit az 1867-iki kiegyezési XII-ik törvénycikk szabványai nemzetünk anyagi érdekeivel is azonosította, holott pedig az „ipar és kereskedelem“ emelésének legfőbb tényezője éppen a „rendezett valuta“ és a forgalomban a leghelyesebb csereeszköz az arányosított ércpénz. azon érték, melyért mindenki legörömebb átengedi természetmennyeit és árúit.

A kereskedelem könnyítésére, tekintetbe véve azonban az ércpénz súlyát s annak szállításaival járó tetemes költségeket, a szabadalmazott bankok által törvényes oltalom mellett minden „ipar és kereskedelem“ fejlesztését támogató kultur államokban a „pénzjegyek“ hozzattak kellő forgalomba. Mig ez utóbb az ércfedezettel, de leginkább a forgalomban levő ezüstpénzzel helyes arányban tartatik, — melynek egyenlegezéséért a bankok 5 forintos jegyeknél kisebb értékűeket nem szoktak kibocsátani, — addig a forgalomban az ércpénz helyettesítő „bankjegyek“ egyenértékűeknek tekintetnek és ez alapja külföldi hitelünk cselekvőlegességének. De bármily körülményeknél fogva, ha a „jegyekre“ nyomtatott ércpénzbeli belváltási kötelezettség csakis ígéret marad, vagy az államkormányzat „államjegyek“ kiadásával a bank „kizárólagos jogát“ megcsorbítja, és ez által az „érckészletet“ a forgalomból visszariasztja, de sőt „kényszerfolyamot“ is törvényesít: rendes következménye az, hogy a bank is feloldoztatik beváltási kötelezések betöltése iránti kötelezettsége alól, mely esetben, ugy az állami, mint a bank pénztárjegyei az árfolyam veszedelmes hullámzásainak lesznek kitéve. Ez által a külföld bizalmatlansága felköltve, és így alakul át hitelünk szenvedőlegessé, mely valóban igen bizonytalan mérvű alapokra fekteti „ipar és kereskedelmünk“ felvirágoztatását, avagy „hitel és pénzrendszerünk“ önállósíthatását.

Jelen anyagi helyzetünk közt, ily szenvedősegességben sinlik Magyarország az 1867-ik évi XII-ik törvénycikk alapján fentartott „közösügy“ folytán a külfölddel szemben. Mert sajnos bár, de tagadhatlan tény, hogy mig a kultur államokban az „ipar és kereskedelem“ csereeszközének alapjául csupán az „ércpénz“ tekintetik, és minden „hitelművellet“ ez alapra fektetve fogatosítottatik, a „pénztári utalványok“ egyedül a forgalom megkönnyítésére szolgálván; addig az ausztriai birodalomban, és így a „közösügy“ fentartásával hazánkban is, a forgalomnak egyedüli csereeszköze: a kényszer-árfolyammal bíró „bankjegy“ és az „államjegyeknek“ nyilvánított egy és öt forintos pénzjegyek. E kevésbbé alapos értékkel bíró „jegyek“, melyek „lebegő állami adósság“ czimén ismeretesek, kizorítván a forgalomból a valuta rendezésére megkívántató érckészletet, általok az ércpénz nálunk szinte oly árucikké vált, mint bármely más áru, sőt e pénznem a rendes forgalomból lassankint eltűné, egészen kockázattalón hazánk „nemzeti jellegű ipara és kereskedelmének“ egészséges fejlődése. Pénzjegyeink e két jellegűségének és érckészletünk hiányának tulajdonítható azon előtérbe nyomuló bizalmatlanság is, melyet az iparos külföld, nemzetgazdasági törekvéseink ellenében, a munka és hitel terén a legtöbb alkalommal tanusít.

Mig a külföld hazánk nyerstermesztményeit megvásárolván, értékeink ellenében „pénztár utalványaira is“, mely ugyan ezüst pénzt képvisel, értékkülömbözetet hoz számításba; mig a külföld a tőlök felvett állam- és vasut-kölcsöneink fedezetére ezüstben fizetendő kamat és tüke-törlesztést törvénycikkelyek által biztosított önmagának — mig ő a kölcsönbe, rendesen a kiszivárgott „államjegyeket“ dobja vissza; — mig a külföld „iparterményeiért és kereskedelmi cikkeiért“ ércpénzbeli fizetést, — vasutain, az „osztrák-magyar birodalom“ határáig pedig szállítási díjainak fejében ércfedezetet igényel, vagy „bank és államjegyeinkre“ ágiót fiztet: jele, miszerint pénzvisszonyaink miatt ellenünkbe bizalmatlansággal viseltetik, mely ha még továbbra is hasonmívben fokozódik, mihamar be kell következni azon időnek, melyben a keserű valóság arra ébreszt fel: hogy minden érckészletünk a külföldiek birtokába jutott. Ezen eshetőség pedig végkép megingatná közgazdasági lételünk függetleníthetőségét, sőt ha a külföld politikai csillagzata esetleg ugy kívánna: „közjogi“ vívmányainkat is egy kedvezőtlen támadásra aligha nem mint kártyavárat összeroskadva látni kényteleníttetnénk.

De nemcsak a külföldön, hanem a belföldön is, a bizalom, hogy mily mélyen rendült meg közgazdasági helyzetünk iránt, leginkább tanusítja már az, hogy ma, dacára azon kedvezőbb aránynak, mely a bank létesítési: 5.062,100, és mai: 44.459,273 frt és 62 $\frac{5}{10}$ krt tevő érckészletnek készlete közt létezik; — melynek értékét nem tiszteres, de alig haladja meg a kétszeres összege a forgalomban levő „bankjegyeknek“ — nem élvez az intézet még területkörén semmi feltétlen bizalmat; mert jegyeinek forgalma, hasonlólág az államjegyekhez, a közönség közt csupán „kényszer“ által tartható fenn, mely mindinkább bonyodalmasabbá teszi a „valuta-kérdés“ megoldását; mindinkább késlelteti a birodalom „pénz és hitel“ viszonyainak megszilárdulhatását. Mi érdeke lehetne tehát a magyar nemzetnek sorsát továbbra is ez intézet jövőjéhez fűzni?

Az „osztrák-magyar birodalomban“ naponként mintegy 334.898,760 frt értéket képviselő „nemzeti bankjegy“, államjegyekben pedig mintegy 337.400,417 forint, összesen tehát 672.299,177 fut értéket helyettesítő „papirjegy“ forog a népek kezén, mely a kereskedelmi világban az „ércpénz forgalom“ megkönnyítését képviselné; sajátlag pedig a bel- és külföld bizalmát csökkenti, miután az érc mint árucikk ma már csupán csak a börze sikamlós padozatán hever.

Igy, ha a birodalmi összes pénzértéket helyettesítő papirjegyeknek az 1867-iki kiegyezés alapján számításba vett 30 %-os arányrészét veszszük forgalmunk alapjául: 201.689,753 frt átlagra tehetjük azon „bank és államjegy“ összeget, mely naponként a magyar korona tartományokban, kering, mely összeget, a népességhez arányosítva fejenként mintegy 13 $\frac{8}{100}$ forintot bocsát papirban napi forgalmunk közvetítésére. Tényleg azonban igen kevés ember van, ki a forgalmi életben ezen összeg felett is szabadon rendelkezhetik.

Hogy tehát a mai külvizonyoknak és közgazdasági követelményeknek mi is megfelelhessünk és az előtűntetett arányosításokhoz képest „hiteligenyünket“ szintén önállósíthassuk, közgazdasági önkormányzatunkat rendszeresíthessük: kezdetben legalább is 50 millió értékű oly ércalapra van szükségünk, mely kincs, mint „bankfedezet“, érintetlenül hagyatván, arra a nemzet hazafias szellemű közbizalma s támogatása mellett, aggodalom nélkül bocsáttathatnék ki: 200, de sőt 250 millió forintnyi, hazánk „ipar és kereskedelmi“ forgalmát minden alakban megkönnyítő és fejlesztő egészen hitelképes pénzjegy.

Ezen alap, mint „nemzeti tulajdon“ inkább biztosítaná hitelünk megingathatlan jövőjét, mint azon megosztandó és hazánkba: 44.459,273 frt. 62 $\frac{5}{10}$ kr. értékben átszállítandó „bécsi kincs“, melynek tulajdonosai továbbra is anyagi érdekeink ellen törekvő idegen, és a pozsonyi „ipar és kereskedelmi“ kamara véleményes felszólamlása szerint: a magyar nemzet tiszta és nemes jellemében folyton gyanakodó üzerek maradnánk.

Az ércpénz forgalmát kizorító egy és öt forintos államjegyek kiküszöbölésére pedig, mely pénznem ugyis csak a valuta egyenlegezését késelelteti, egy oly forgalmi ércalap volna beszerzendő, mely az apró igényeknek kielégítőleg megfelelhetni, és a 10 frtos érték alatti „bank és államjegyeknek“ kiadását egészen nélkülözhetővé tehetné.

A forgalomban levő államjegyek összege 337.400,417 frtot tesz ki, melyből az 50 frtos jegyek 149.730,650 frt. értékben igaz, hogy a forgalmi összeköttetést könnyítik, de ellenben az egy forintos papirjegyek 75.590,372 forint és az öt forintos jegyek: 112.079,395 frt erejéig, összesen 187.669,767 frt. pénzértékben a valuta szabályozását nehezítik.

Hogy ha tehát, a kisvilág forgalmi szükségletének arányát szinte azonosítjuk a quota számításával, 563.000,930 forintnyi államjegyet kellene ezüstpénzzel helyettesítenünk, hogy „pénz és hitel“ rendszerünk átalakításának újjászervezése kezdetét vehesse és hogy az eltűnt érc ismét visszavezetethessék azon forgalmi csatornába, melyben ismét a megindult egészséges keringés megvédhetné a népet a börzei üzerek rakoncátlanságai ellenébe, és támaszt nyujtana „nemzeti valutánk“ akadálytalan rendezésénél.

E számítások alapján, a még rendelkezésünk alatt álló egyezségi három év, avagy esetleg az

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 „ 50 kr.

Bérmintetlen levelek
csak ismert kezekből
fogadtatnak el.
A kéziratok nem adtnak
vissza.

A nyilt-térben minden
három hasábos garmond-
sor díjja 20 kr.

ZEMPLEN.

Társadalmi közlöny.

MEGJELEN HETENKINT EGYSZER.

Hirdetési díj:

A hirdetéseknek minden
egyes szó után 2 kr. fi-
zetendő.

Terjedelmes hirdetések
többszöri beiktatása,
kedvezőbb feltételek
alatt eszközölhető.

Minden egyes beiktatás
után kincstári illeték
30 kr.

Az iparos-osztály anyagi, erkölcsi és politikai helyzete.

— Heyduk Ambrustól. —

IX.

Midőn az „osztrák nemzeti bank“ 1816-ik év június 1-ső napján kelt cs. és kir. nyiltparancs közzétételével megerősített szabadalma alapján, több bécsi pénztözsérek közvetítése folytán, mint „résztvényes társulat“ alapított: kibocsátott 100,000 részvényéből, melyre darabonként 1000 váltó cédula és ércpénzben 100 pengő forintokat kellett befizetni, csupán: 50,621 darab jegyzetett alá és helyeztetett el, mely mennyiség 5.062,100 forint ércvagyont bocsátott, mint fedezetet a kiadandó „bankjegyek“ biztosítására a „kizárólagosan szabadalmazott bank“ rendelkezésére. És mégis az 1848-ik évi politikai átalakulás kezdetéig volt idő, habár a „kényszer-árfolyam“ a forgalmi életben ismeretlen: midőn teljes bizalomelvezet mellett, minden megrohanástól megkímélve a bank: emelkedésben levő ércalapjának tiszteres értékét meghaladó „jegyeket“ forgatott anélkül, hogy azon hitelművelet akár a belső közbizalmat megrendítette, akár a külső hitelt megingatta, avagy az időszerű „ipar és kereskedelem“ emelkedésére visszhatást gyakorolt volna. Az 1848-ik évi áramlat folytán kimondott „kényszer szabály“ megváltoztatta a helyzetet, és ha az bár „ideiglenes“ színezettel bírt is, a gyorsan változó politikai intézmények, és Ausztriának a külföldi államokkal szemben elfoglalt álláspontja mai napig lehetetleníték e „kényszer“ végleges megszüntetését, melynek súlyos következményeit az 1867-iki kiegyezési XII-ik törvényezikk szabványai nemzetünk anyagi érdekeivel is azonosította, holott pedig az „ipar és kereskedelem“ emelésének legfőbb tényezője éppen a „rendezett valuta“ és a forgalomban a leghelyesebb csereeszköz az arányosított ércpénz. azon érték, melyért mindenki legörömebb átengedi természetmennyeit és áruát.

A kereskedelem könnyítésére, tekintetbe véve azonban az ércpénz súlyát s annak szállításaival járó tetemes költségeket, a szabadalmazott bankok által törvényes oltalom mellett minden „ipar és kereskedelem“ fejlesztését támogató kultur államokban a „pénzjegyek“ hozzattak kellő forgalomba. Mig ez utóbb az ércfedezettel, de leginkább a forgalomban levő ezüstpénzzel helyes arányban tartatik, — melynek egyenlegezéséért a bankok 5 forintos jegyeknél kisebb értékűeket nem szoktak kibocsátani, — addig a forgalomban az ércpénz helyettesítő „bankjegyek“ egyenértékűeknek tekintetnek és ez alapja külföldi hitelünk cselekvőlegességének. De bármily körülményeknél fogva, ha a „jegyekre“ nyomtatott ércpénzbeli belváltási kötelezettség csakis ígéret marad, vagy az államkormányzat „államjegyek“ kiadásával a bank „kizárólagos jogát“ megcsorbitja, és ez által az „érckészletet“ a forgalomból visszariasztja, de sőt „kényszerfolyamot“ is törvényesít: rendes következménye az, hogy a bank is feloldoztatik beváltási kötelezések betöltése iránti kötelezettsége alól, mely esetben, ugy az állami, mint a bank pénztárjegyei az árfolyam veszedelmes hullámzásainak lesznek kitéve. Ez által a külföld bizalmatlansága felköltve, és így alakul át hitelünk szenvedőlegessé, mely valóban igen bizonytalan szervű alapokra fekteti „ipar és kereskedelmünk“ felvirágoztatását, avagy „hitel és pénzrendszerünk“ önállósíthatását.

Jelen anyagi helyzetünk közt, ily szenvedőseggében sinlik Magyarország az 1867-ik évi XII-ik törvényezikk alapján fentartott „közöség“ folytán a külfölddel szemben. Mert sajnos bár, de tagadhatlan tény, hogy míg a kultur államokban az „ipar és kereskedelem“ csereeszközének alapjál csupán az „ércpénz“ tekintetik, és minden „hitelművelet“ ez alapra fektetve fogantatottatik, a „pénztári utalványok“ egyedül a forgalom megkönnyítésére szolgálván; addig az ausztriai birodalomban, és így a „közöség“ fentartásával hazánkban is, a forgalomnak egyedüli csereeszköze: a kényszer-árfolyammal bíró „bankjegy“ és az „államjegyeknek“ nyilvánított egy és öt forintos pénzjegyek. E kevésbbé alapos értékkel bíró „jegyek“, melyek „lebegő állami adósság“ címén ismeretesek, kiszorítván a forgalomból a valuta rendezésére megkívántató érckészletet, általok az ércpénz nálunk szinte oly árucikké vált, mint bármely más áru, sőt e pézsnem a rendes forgalomból lassankint eltűnő, egészen kockázattalón hazánk „nemzeti jellegű ipara és kereskedelmének“ egészséges fejlődése. Pénzjegyeink e két jellegűségének és érckészletünk hiányának tulajdonítható azon előtérbe nyomuló bizalmatlanság is, melyet az iparos külföld, nemzetgazdasági törekvéseink ellenében, a munka és hitel terén a legtöbb alkalommal tanusít.

Mig a külföld hazánk nyerstermesztményeit megvásárolván, értékeink ellenében „pénztár utalványaira is“, mely ugyan ezüst pénzt képvisel, értékkülömbözetet hoz számításba; mig a külföld a tőlök felvett állam- és vasut-kölcsöneink fedezetére ezüstben fizetendő kamat és tüke-törlesztést törvényezikkelyek által biztosított önmagának — mig ő a kölcsönbe, rendszeren a kiszivárgott „államjegyeket“ dobja vissza; — mig a külföld „iparterményeiért és kereskedelmi cikkeiért“ ércpénzbeli fizetést, — vasutain, az „osztrák-magyar birodalom“ határáig pedig szállítási díjainak fejében ércfedezetet igényel, vagy „bank és államjegyeinkre“ ágiót fizettet: jele, miszerint pénzvizonyaink miatt ellenünkbe bizalmatlansággal viseltetik, mely ha még továbbra is hasonmívben fokozódik, mihamar be kell következni azon időnek, melyben a keserű valóság arra ébreszt fel: hogy minden érckészletünk a külföldiek birtokába jutott. Ezen eshetőség pedig végkép megingatná közgazdasági lételünk függetleníthetőségét, sőt ha a külföld politikai csillagzata esetleg ugy kivánná: „közjogi“ vívmányainkat is egy kedvezőtlen támadásra aligha nem mint kártyavárat összeroskadva látni kénytelenítettünk.

De nemcsak a külföldön, hanem a belföldön is, a bizalom, hogy mily mélyen rendült meg közgazdasági helyzetünk iránt, leginkább tanusítja már az, hogy ma, dacára azon kedvezőbb aránynak, mely a bank létesítési: 5.062,100, és mai: 44.459,273 frt és 62 $\frac{5}{10}$ krt tevő érckészletnek készlete közt létezik; — melynek értékét nem tiszteres, de alig haladja meg a kétszeres összege a forgalomban levő „bankjegyeknek“ — nem élvez az intézet még területkörén semmi feltétlen bizalmat; mert jegyeinek forgalma, hasonlólag az államjegyekhez, a közönség közt csupán „kényszer“ által tartható fenn, mely mindinkább bonyodalmasabbá teszi a „valuta-kérdés“ megoldását; mindinkább késlelteti a birodalom „pénz és hitel“ viszonyainak megszilárdulhatását. Mi érdeke lehetne tehát a magyar nemzetnek sorsát továbbra is ez intézet jövőjéhez fűzni?

Az „osztrák-magyar birodalomban“ naponként mintegy 334.898,760 frt értékét képviselő „nemzeti bankjegy“, „államjegyekben pedig mintegy 337.400,417 forint, összesen tehát 672.299,177 fut értéket helyettesítő „papírjegy“ forog a népek kezén, mely a kereskedelmi világban az „ércpénz forgalom“ megkönnyítését képviselné; sajátlag pedig a bel- és külföld bizalmát csökkenti, miután az érc mint árucikk ma már csupán csak a börze sikamlós padozatán hever.

Igy, ha a birodalmi összes pénzürtékét helyettesítő papírjegyeknek az 1867-iki kiegyezés alapján számításba vett 30 %-os arányrészét vesszük forgalmunk alapjául: 201.689,753 frt átlagra tehetjük azon „bank és államjegy“ összeget, mely naponként a magyar korona tartományaiban, kering, mely összeget, a népességhez arányosítva fejenként mintegy 13 $\frac{8}{100}$ forintot bocsát papírban napi forgalmunk közvetítésére. Tényleg azonban igen kevés ember van, ki a forgalmi életben ezen összeg felett is szabadon rendelkezhetik.

Hogy tehát a mai külvizonyoknak és közgazdasági követelményeknek mi is megfelelhessünk és az elötüntetett arányosításokhoz képest „hiteligenyünket“ szintén önállósíthassuk, közgazdasági önkormányzatunkat rendszeresíthessük: kezdetben legalább is 50 millió értékű oly ércalapra van szükségünk, mely kincs, mint „bankfedezet“, érintetlenül hagyatván, arra a nemzet hazafias szellemű közbizalma s támogatása mellett, aggodalom nélkül bocsátathatnák ki: 200, de sőt 250 millió forintnyi, hazánk „ipar és kereskedelmi“ forgalmát minden alakban megkönnyítő és fejlesztő egészen hitelképes pénzjegy.

Ezen alap, mint „nemzeti tulajdon“ inkább biztosítaná hitelünk megingathatlan jövőjét, mint azon megosztandó és hazánkba: 44.459,273 frt. 62 $\frac{5}{10}$ kr. értékben átszállítandó „bécsi kincs“, melynek tulajdonosai továbbra is anyagi érdekeink ellen törekvő idegen, és a pozsonyi „ipar és kereskedelmi“ kamara véleményes felszólamlása szerint: a magyar nemzet tiszta és nemes jellemében folyton gyanakodó üzerek maradnánk.

Az ércpénz forgalmát kiszorító egy és öt forintos államjegyek kiküszöbölésére pedig, mely pénznem ugyis csak a valuta egyenlegezését késlelteti, egy oly forgalmi ércalap volna beszerzendő, mely az apró igényeknek kielégítőleg megfelelhessen, és a 10 frtos érték alatti „bank és államjegyeknek“ kiadását egészen nélkülözhetővé tehetné.

A forgalomban levő államjegyek összege 337.400,417 frtot tesz ki, melyből az 50 frtos jegyek 149.730,650 frt. értékben igaz, hogy a forgalmi összeköttetést könnyítik, de ellenben az egy forintos papírjegyek 75.590,372 forint és az öt forintos jegyek: 112.079,395 frt erejéig, összesen 187.669,767 frt. pénzürtékben a valuta szabályozását nehezítik.

Hogy ha tehát, a kisvilág forgalmi szükségletének arányát szinte azonosítjuk a quota számításaival, 563.000,930 forintnyi államjegyet kellene ezüstpénzzel helyettesítenünk, hogy „pénz és hitel“ rendszerünk átalakításának ujjaszervezése kezdetét vehesse és hogy az eltűnt érc ismét visszavezethetessék azon forgalmi csatornába, melyben ismét a megindult egészséges keringés megvédhetné a népet a börzei üzerek rakoncátlanságai ellenében, és támaszt nyujtana „nemzeti valutánk“ akadálytalan rendezésénél.

E számítások alapján, a még rendelkezésünk alatt álló egyezségi három év, avagy esetleg az

„osztrák nemzeti bank“ szabadalmának kényszerülve meghosszabbított ideje volna azon időszak mely alatt 120 millió forint értékű érczkincset kellene megtakarítanunk, hogy életrehozhatassuk azon nemzeti hitelintézetet, mely végre megmenthetné hazánkat az idegen érdekeket szolgáló elemektől; feloldozná a nemzetet a már elviselhetetlenné vált külföldi adósságok alól, mely képessé tenné, hogy anyagi önkormányzatunkat teljes mérvben biztosíthassuk és nemzetgazdaságunkat az újjászervezés által az emelkedés lehető legnagyobb fokára juttassuk.

A zempléni megyei szabadelvű párt 1875-ik évi márczius 31-én tartott alakuló gyűlésének

Jegyzőkönyve.

Zempléni megyei szabadelvű párt alakulási gyűléséről 1875. évi márczius 31-én S.-a.-Ujhelyben Szabó József korelnöksége, Szirmay Ödön, Dericsényi Kálmán, Dókus József, Szirmay Gyula, Szirmay Pál, Vladár Kristóf, Vladár Tamás, Vladár Ervin, Vladár Emil, Jánosfy István, Meczner Gyula, Zalay István, Ternyey Pál, Szabó Lajos, Szányi Gyula, br. Vay Sándor, Csizsár Gábor, Bernáth Győző, Bernáth Elemér, Balogh Károly, Zsulavszky Endre, Viczmándy Ödön, Péchy Ferencz, Nemthy József, Orosz Sándor, Petrovics Elek, Nagy József, Barna Bertalan, Meczner Rudolf, Matolay Atilla, Matolay Victor, Szabó Zsigmond, Burger Jónás, Schwarcz Bernát, Reichard Gyula, dr. Ganzler Lajos, ifj. Szabó Zsigmond, Bárczy József, Somogyi József, Schön Izidor, Albert Pál, Pálkuthy András, Fűzy Kálmán, Koroknay Pál, Kocsis Antal, Fries Károly, Literáti Nagy György, Szeremley Gábor, ifj. Galgóczy Károly, Friedlber Albert, Egry Elek, Löcherer Andor, Fekete László, Pecsár János, dr. Horváth Endre, Stuller Antal, Székely Károly és alólirt jegyző jelenlétükben felvett jegyzőkönyv:

1. Korelnök üdvözlőlvén a zempléni megyei szabadelvű párt alakítása és szervezése végett összegyűlt elvtársakat.

Az egyhangú indítvány folytán a zempléni megyei pártot megalakultnak mondotta ki.

2. Indítványoztatván: miszerint minden alakult párt szervezkedésének első kötelessége tisztí karát megválasztani.

Elnökül Szirmay Ödön és Dericsényi Kálmán, jegyzőül Dókus Gyula választották meg egyhangulag.

3. Az ekként megválasztott két elnök a bennök helyezett bizalomért a szabadelvű párt összegyűlt tagjainak köszöneteket fejezték ki; és ugy az egész, mint az egyes párttagok nagybecsű s hazafias támogatását kikérve.

Eljenzések közt helyeiket elfoglalták.

4. Elnök felhívja a pártot: miszerint a program és alapszabályok kidolgozása végett kebeléből egy küldöttséget válasszon.

Ennek folytán a zempléni megyei szabadelvű párt programja és alapszabályai kidolgozásával Dericsényi Kálmán elnöke alatt Vladár Kristóf, Meczner Gyula, Bernáth Elemér, Matolay Victor, Nagy József, Zalay István, Zsolnay D. Endre tagokat bízta meg, azon megjegyzéssel: miszerint munkálataikat 1875. évi május 31-én tartandó párt gyűlése elébe beterjesztieni sziveskedjenek.

5. Miután az újonnan alakult párt tömörülése és elveinek diadalra juttatása, a megye területén lakó s egy politikai nézetben lévő honfiak mentől számossabb belépése által érhető el legsikeresebben; indítványba hozott: miszerint képviselő választó kerületenként a párttagokból küldöttségek alakításának, kiknek feladatuk leendő az országos szabadelvű párt által kiadott program alapján az e nézetet valló hazafiakat párttagokul megnyerni, s a belépésre felszólítani.

Mihez képest a nyolcz képviselői választókerületbe nyolczvankilenc bizalmi férfi bizott meg ezen indítvány keresztülvitele és sikeresítésével. Még pedig a homonnai képviselő választókerületben: Szirmay Pál, Zsolnay D. Endre, Matolay Viktor, Szögyény Imre, Lukovics Géza, Jakovics Antal, Vladár Tamás Grosz Armin.

A nagymihályi képviselő választókerületben: br. Balassa István, Vladár Kristóf, Nagy József, Kaposi Menyhért, Hrivnyák János, Kossuth Mihály, Bernáth Dániel, Szirmay Gyula, Petrovics Elek, br. Fröhlich János, Czibur Bertalan, Szentlélek Gyéza.

Terebesi képviselő választókerületben: Péchy Ferencz, Szabó Zsigmond, Heiman Sándor, Zsulavszky Endre, Policzer Adolf, Vladár Ervin, Fodor Sándor, br. Luzsenzky Géza.

Bodrogközi képviselő választókerületben: Orosz Sándor, Löcherer Andor, Pilissy Ferdinánd, báró Sennyey Lajos, Benkő Menyhért, Hartstein Bernát, Zinner Mór.

Pataki képviselő választókerületben: Meczner Rudolf, Kecskeméthy Zsigmond, Rimaszombathy Pál, Constantin Ottó, Róth Izsák, Emődy Dániel, Kendei András, Ferenczy János, Pecsár János.

Mádi képviselő választókerületben Somogyi József, Weinändler Jakbb, Kaliczky István, Ternyey Pál, Szabó Károly, Gönczy János, Hudaesco Gyula, Szenczi László, Hegyemeghy László, Risz Salamon, Szabó József, Constantin András, Stein Abraham, Éles Béla.

Megyasói képviselő választókerületben: Imre László, Harkányi Károly, Sisáry Gyula, Szányi Gyula, Kóczán Miklós, Potoczky Dezső, Greffi József, Körösy István, Mezőssy Gusztáv, Grünwald Dávid, Engel Salamon, Koreny Ferencz, Mudrony András, Orosz Lajos.

A s.-a.-ujhelyi képviselő választókerületben: id. Farkas Lajos, Laki Endre, Fejes István, Stuller Antal, Friedlber Albert, Bernáth Győző, Egry Elek, Láczy László, Burger Jónás, Barna Bertalan, Kun Frigyes, Kossuth Pál dr. Gansler Lajos, Reichard Mór, Marikovsky János, Szatmáry János.

Mivel pedig ezen megbízást nyertek közül az alakuló gyűlésből többen távol voltak, az iránti nyilatkozataik kivételére hajlandók és a nyert kiküldöttségi tagok értesítése végett Zsolnay D. Endre, Nagy József, Péchy Ferencz, Orosz Sándor, Meczner Rudolf, Szabó József, Imre László és id. Farkas Lajos küldöttségi elnökök bízották meg. Kik ez alkalomból felkéretnek, hogy azon nem remélt esetben, ha valamely küldöttségi tag a megbízást elvi szempontból el nem fogadná, jelentését az elnökséghez — alólirt jegyző útján — beterjesztieni sziveskedjék.

6. A megalakult párt részéről a kormányhoz bizalmi felirat küldése indítványoztatván.

Még a gyűlésből következő távirat küldetett: br. Venkheim Béla miniszterelnök ö nagyméltóságának Budapestben. A zempléni megyei mai napon egyesült szabadelvű párt a nagyméltóságod vezetése alatti kormányhoz bizalmat szavaz, s támogatását igéri.

Kelt mint fent.

Jegyzette

DÓKUS GYULA,

zempl. szab. párt jegyzője.

Az iparügy érdekében a következő körleveleket vettük:

Központi ipartársulati intézet. Budapest, áprilishó 1875. (Czim.) Ezennel van szerencsénk tudomására hozni, miszerint a nagym. kir. földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi minisztérium által 6276. sz. alatt megerősített társulati alapszabályaink 11. §-a értelmében általunk Tokajban létesített tokaj-hegylajjai hitelszövetkezet tényleges működését megkezdette, és annak vezetésével a mellékletben foglalt körlevél értelmében a tokaji „hitelszövetkezeti bizottmányt“ megbízottuk; alapszabályaink 10. §-a szerint felhatalmazván egyszersmind, hogy a túllapon felsorolt alapszabályszerű üzletágakból egyelőre az A) és C), a) c) pontjait üzletkörébe foglalja, és azoknak a község érdekében alapszabályok keretén belől érvényt biztosítson.

Tisztelettel: Központi ipartársulati hitelintézet. — Ráth, elnök. Szalay, igazgató.

A központi ipartársulati hitelintézet következő üzletágakra terjeszti ki működését: alapszabály 10. §. A) A közp. ipartársulati hitelintézet kebelében a hitelrész tagok egyetemleges jóváhagyására alapított és az intézettel szerves kapcsolatban álló hitelszövetkezeteket szerez és azokat a megkívántató tőkével az alapszabályok értelmében állandóan ellátja.

B) Kölcsönös önségélyre alapított takaré- és hitelegyletek, raktáregyletek, termelőtársulatok, nyersanyag beszerzési, házipítő szövetkezetek stb., valamint a hadifelszerelések szállítására alakuló társulatok létesítésében a szükséges pénzügyi műveletek megtétele vagy közvetítése által közreműködik, továbbá a raktáregyletek raktáraiban letett árúkra kölcsönöket nyújt.

C) Mindennemű banküzletet folytat, különösen: a) váltókat leszámítol, visszleszámitol és behajtási üzletet folytat;

b) előlegeket ad árúkra s értékekre;

c) pénzeket kamatozásra elfogad takarékpénztári könyvekre;

d) folyószámlai hitelüzletet folytat értékpapírok vagy jelzálog általi fedezett mellett, cheques rendszer alkalmazásával vagy a nélkül;

e) letéteményeket elfogad;

f) bizományban árú, értékek és ingatlanok adás-vevését eszközöli.

A fiókintézetek az igazgatótanács által felhatalmazhatók az itt felsorolt valamennyi üzletágak üzésére.

Központi ipartársulati hitelintézet tokaj-hegylajjai hitelszövetkezte. Tokaj, apr. hó 1875. (Czim.) Hivatkozva a központi ipartársulati hitelintézet mellékelt körlevelére, tisztelettel értesítjük a „hitelszövetkezet“ tagjait és vidékünk közönségét, hogy anya-intézetünk igazgató-tanácsa által nyert megbízásunk és felhatalmazásunk folytán:

„Központi ipartársulati hitelintézet tokaj-hegylajjai hitelszövetkezte“ ezég alatt, az alapszabályok 10. §. A) és C) a) c) pontjai és a 11. §-ban foglalt szabványok értelmében — tényleges működésüket megkezdettük.

Midőn ezt a t. közönség tudomására hoztuk, felhívjuk figyelmét azon körülményre is, — mely tapasztalatilag a Németbirodalom kis ipar- s kereskedelmi osztály hitelét a legnagyobb fokra emelte, hogy a „szövetkezeti üzlet“ a hitelrész tagok egyetemlegességén alapulván, nemcsak alaptökénk, de a hitelrész tagok egyetemleges jóváhagyása is a legbiztosabb alapot nyújtja a megtakarításoknak intézetünkkel való elhelyezésére. Midőn tehát ezen feltétel alapján pénzeket kamatozásra elfogadni jogosítottunk, kérjük szíves bizalmukkal intézetünket támogatni, és a túllapon felsorolt e tekintetbeni alapszabályszerű kötelezettségeinket kellő figyelemre méltatni.

Tisztelettel: Központi ipartársulati hitelintézet tokaj-hegylajjai hitelszövetkezte. — Grassely Ede, elnök. Krakker Mátyás, alelnök. Heyduk Ambrus, titkár. Zako Soma, dr. Juhász Pál, Komáromi Ferencz, Renn István, Novák Gyula, Józsa Pál, Wintner Mór, Bodnár András, Székely Károly, Ranner Ignác, Glüek Emánuel, Kohn Ignác, Sulyok Ferencz, Kovács József bizottsági tagok.

Kivonat a központi ipartársulati hitelintézet alapszabályaiból. 11. §. Hitelszövetkezetek a tagok egyetemleges jóváhagyása alapján létesíthetők minden a magyar korona területén létező oly városban, hol legkevesebb 25 és legalább félrészben iparosokból álló önjogi személy egyesül, kiknek erkölcsi jelleme, keresetképesége s rendezett vagyonállapota kétségen felül áll, és kik összesen legalább 10,000 o. é. frtnyi hitelt vesznek igénybe.

14. §. A hitelrész köteles a felvételnél a biztosítéki alap képzésére öt száztóljárt azon összegnek készpénzben befizetni, melynek erejeig neki hitel nyitattott.

15. §. Azon hitelrészesek, kiknek 500 frtig terjedő hitel engedélyeztetik, kötelesek egy illetve minden további 100 frtnyi hitel után egy-egy nevékre irt részvényt letéteményezni. A hitelegyleti bizottmány azonban fel van jogosítva az egyes hitelengedélyezéseknél a fentebbinél nagyobb mennyiségű részvények letéteményezését követelni stb.

16. §. A hitelrészesek az egyes tagoknak adott kölcsönökért összesen és egyetemlegesen, egy mindnyájáért és mindnyájan egyért összes vagyonukkal kezkeskednek a bank irányában, és pedig minden egyes hitelrészese a neki engedélyezett hitelnek megfelelő összeg erejéig. Ezen egyetemleges jóváhagyásról, valamint egyéb alapszabályszerű kötelezettségeiről minden egyes hitelrészese külön okmányt ír alá, melyet a felvételi kérvényben esetleg megnevezett kezes, de mindenesetre a hitelrészesek neje is aláírni tartozik. Amennyiben jelzálogi biztosíték mellett engedélyeztetett a hitel, s fentebbi okmányba a bekebelezési engedély is befoglalandó.

17. §. Ha valamely hitelrészesenek fizetési képtelensége által a biztosítéki alap veszteséget szenvedne, ez esetben a hitelrészesek kötelesek azt eredeti állapotára kiegészíteni, s e végből minden egyes tag a hitelének aránya szerint rá eső kárpótlási hányadot a felszólítástól számítva 15 nap alatt befizetni. A hitelszövetkezet kötelezettsége a biztosítéki alap kiegészítésére azon napon lép érvénybe, melyen valamely váltó be nem váltott stb.

19. §. Ki a hitelszövetkezetből ki akar lépni, ebbeli szándékát köteles írásban bejelenteni. Ezen bejelentés napjától kezdve a hitelrészeseknek nincs többé joga hitelét tovább is használni.

21. §. A hitelrészesek váltói 4 hónál hosszabb lejáratra nem szólhatnak, azonban 4 havi határidőre megújíthatók. Ily váltóújításnál a kölcsönzött összegből legalább 10%-től lefizetendő. Valahányszor valamely hitelrészese a neki megszavazott hitelből bizonyos összeget igénybe vesz vagy azt ezen §. értelmében meghosszabbítja, a neki kiadott összeg 2%-ját saját nevére szóló takarékpénztári könyvekre betenni tartozik. Ezen összegek javára kamatoznak és ki nem vehetők mindaddig, míg az illető hitelrészese a hitelszövetkezetből ki nem lép.

22. §. Oly hitelrészese, ki kötelezettségeit a kellő időben nem teljesíti, kinek váltói nem-fizetés miatt bepereltetnek, ki egyszer a bankot vagy kezését kárba hozta, vagy fizetéseit általában megszüntette: a hitelszövetkezetből kizáratik stb.

23. §. A hitelrészeseknek engedélyezett hitel az igazgatóság vagy a felvételi bizottmány határozata által minden további indokolás nélkül leszálítható, sőt egészen is fölmondható.

51. §. A hitelintézet takarékbetéteket betéti könyvekre 50 krtól, takarékbárcákra pedig 10 krtól kezdve kamatozásra elfogad, melyeknél azonban a kamatozás csak egy frtnyi betétnél kezdődik.

52. §. A betétek kamatozása a betétel után következő hétköznapon kezdődik, s a visszafizetés előtti hétköznapon végződik. Fölmondott betéteknél a kamatozás a fölmondási idő lejártával szünik meg. A föl nem vett kamat félévénként és pedig január

és juliushó 1 egy hó 30 n

53. §. frtig felmon napi, 500—1 egy havi, 30 lüli 3 havi zetés azonba hez, valami vagy minde nel rövidebb tethetik.

55. §. érintetlenül melyek egy matlábban fe nek stb.

A k választmán elé került szült az e niszteri le tagadtatol a kamara relme: ho helylyel, k lyeztessék got ad a estelire h igen kedé lyek közl emeli ki mával ált ezeket m

Elje Aho A n De Már Ki Elso Mi De Ho A Me Ne De Csé Es Ki Há Eg Gy De Me Ma Va Ve Ig A Se

Po budapes állítatv utasitan feladása má, ki tárgyakatalmaznyek ki tahlivata delem figgesze vinitasá guknak nyilvání hez me tásból tárgyak ha doh birna, s czim 1875.

kezdve jegyek azokra vónnak t. i. o eióadá igen jó Mozar asszon elisme heged lön. I tetve

nem Nem dráma

2694. Polg. szám.
1875.

Árverési hirdetés.

A sátoralja-ujhelyi e. f. kir. törvényszék részéről közhírre tétetik: miszerint Weinberger Mária férjezett Guttmann Gáborné 7500 frt. követelésére Guttmann Gábor ellen 1875. évi 143. és 244. számú végzések folytán foganatósított biztosítási végrehajtások alkalmával lezárolt 764 frt. 60 kr. becsértékű, szoba-butorok s egyéb nemű ingóságok **folyo 1875. évi április 23-ik napján** d. e. 9 órakor Sátoralja-Ujhelyben a pataki-utcai Barthos-háznál nyilvános árverés útján elfognak adni.

Kelt S.-a.-Ujhelyt a kir. törvényszéknek 1875. évi április 10-ik napján tartott tanácsüléséből.

Évva András,

1-1. kir. törvényszéki elnök.

Méltóságos gróf Károlyi Ede ur

Abaujmegyében fekvő birtokaihoz tartozó következő gazdaságok szabad kézből bérbe adandók: u. m. vitányi major 290 hold, bistei major 295, kápolnai major 500, ligeti major 350 és László-tanya 200 holdnyi kiterjedéssel. Bérelni szándékozók bővebb értesítést Budapest Eszterházi-utca gróf Károlyi-házban létező gróf központi irodába Papp Imre számvevő úrnál nyerhetnek.

Kelt Vilyi-pusztán, 1875. márcz. 22.

3-3 A radványi uradalmi gazdasági hivatal.

Alulírott földbirtokrai kölcsönök közvetítésével biztatván meg, — midőn ezt a t. cz. földbirtokosoknak figyelmébe ajánlja, — egyúttal a kölcsönt igénybe vevőknek becses tudomásukra hozza, hogy a kölcsön-tőke 32 év alatt 7% százalék visszafizetésével végképen letörlesztetik, s hogy a kölcsönvevők a birtokra vonatkozó okmányokon kívül semmi költséget fedezni nem kötelesek, a mérsékelt közvetítési díjt is csak a kölcsön megkapása után tartoznak fizetni.

Ájánlván a kölcsönnek gyors kieszközölését, a földbirtokosok becses megbízatását tisztelettel kéri:

7-20 **Schön József, S.-a.-Ujhelyben.**

Alkalmazást nyer

a b.-olaszii gazdaságnál egy irtok 120 frt. fizetéssel és élmezéssel.

Prihoda Lajos,
urad. tisztartó.

1-2

Hölgyeknek nélkülözhetlen!

RAVISSANTE

Dr. LEJOSSE-től Párisban.

Csak a hivatalosan megvizsgált, méregmentes, tiszta és teljesen ártalmatlan

RAVISSANTE

bir azon erővel, az emberi bőrt minden sérüléstől megmenteni, utóbajoktól megóvni és szépséget s ifjúságot biztosítani. Ha a Ravissante naponként egyszer az ujjhegygel az arcra vagy más testrésze dörzsöltetik, már a törülközés után tapasztalható a majdnem csodálatos hatás. Az arczon támadt ránczok és himlőhegyek elsimittatnak. A Ravissante ifju arczszint idéz elő, a bőrt fehéríti, frissíti és finomítja; eltávolít legrovidebb idő alatt szepelőt, májfoltokat, orvörösséget, s a bőr minden tisztálanságait.

Már az első kísérlet után elhatározzák a t. hölgyek, jövőre csupán csak Dr. LEJOSSE világhírű „Ravissante“-ját használni.

Egy üvegtok ára 1 forint 50 krajczár.

Kapható nagyban és kicsinyben Budapest: Dr. Lejosse főraktárban, király-utca 15. sz. I. e. 19. és S.-a.-Ujhelyen: **Pintér Ferencz** ur gyógyszerházában.

Vidéki rendelvények a legszigorubb titoktartás biztosítása mellett utánvétellel eszközölhetnek.

[3-25.]

„ORION“

általános állatbiztosító-egylet Budapest, biztosít: lovakat, szamarakat, öszvéreket, szarvasmarhát, juhokat, sertést és kecskét:

- járvány ellen;
- egyed betegségek és balesetek ellen, járványok bezárásával;
- veszteglési veszélyek ellen;
- herélési „ „
- versenyfutó, vadászati és iskola lovakat, valamint vadászutyákat, versenyfutás vagy vadászati balesetek ellen.

A vezérügynökség Abauj-Torna, Zemplén, Sáros, Szepes, Ung, Borsod megyékre; valamint Gömörmegyének Putnok, Rozsnyó, Krasznahorka-Várallya és környékére szorítókozó részére nézve alólirt kereskedő-czégre biztatván; ezt a t. cz. biztosító közönséggel, nemkülönböztetve elvállalni szándékozók, oly megkereséssel van szerencsém közölni, miszerint eziránt alulírotthoz fordulni sziveskedjenek, hol mindennemű felvilágosítással készséggel szolgál.

„ORION“

által. állatbiztosító-egylet vezérügynöksége.

Weber Armin.

Iroda: Forgács-utca 20. sz. I. emelet Kassán.

2-3

Sürgönyzési czim:

HOFFMANN

országot.

HOFFMANN S. és W.

termény-, bizományi- és kiviteli üzlet
BUDAPESTEN.

Iroda

és

Raktárak

országot 48. sz.

A kereskedő uraknak és gazdaságoknak, a fogyasztási-egyleteknek és valamennyi élmezési raktáraknak ajánljuk következő cikkekben gazdagon felszerelt raktárunkat:

Disznózsir, elsőrendű pesti városi áru legfinomabb minőségben.

Szalonna, és pedig: magyar légszáraz parasztszalonna.

„ füstölt táblaáru.

„ paprikás táblaáru.

Szilva, boszniai, szorbai, magyar, hordók vagy zsákokban.

Hüvelyes vetemények, u. m. nagy, fehér bab, gyalogpaszuly,

hámozott és hámozatlan borsó.

Kendermag, babó, szép sárga kása, [hámozott köles].

Keményítő, legfinomabb Tullanglala.

„ tömör.

Keményítő, közönséges.

Lekvár, 1-ső és 2-odrendű.

Enyv, szürke és kék.

Mák, szürke és kék.

Paprika, elsőrendű és középfinom.

Csíríz, czipészék használatára.

Szappan, tömör.

Szilvórium, valódi szeremi és szlavoniai.

Viasz, sárga.

A legolcsóbb napi árak mellett.

Árjegyzékeket kívánatra bérmentve küldünk.

Felajánljuk továbbá szolgáltatásainkat minden gabbanemek, gyapju és egyéb országos termények bizományos bevásárlására, melyekre kívánatra megfelelő előlegeket is adunk.

HOFFMANN S. és W.

Budapest.

Alkalmos, szolid és jó ajánlatokkal ellátott ügynökök ajánlatait szívesen fogadjuk.

[1-3.]

Első bécsi

KARTON-NYOMDAGYÁR

sátoralja-ujhelyi 27 kros fiókja.

Tisztelettel van szerencsénk tudatni, hogy több oldalról nyilvánított óhajtsanak megfelelőleg;

Sátoralja-Ujhelyben egy fiókraktárt

állítottunk fel legjobb hitelű bécsi gyári üzletünkéből, melynek vezetésével

SCHÖN SÁNDOR urat biztuk meg,

és az abban találtató különféle cikkek, melyeknek minősége- s szilárdságáról mindenkor kezeskedünk, egyenlő árban

27 krjával

válogatva darab-, rőf- és páronként kaphatók.

Gazdag választéku áru-raktárunk kicsinyben összefoglalva a következő: **Kosmanosi és francia perkál, ingkelme és jakonet hutorozicz** mindenféle színben, fehér **hálófuggönyök,** török **hálókabátszövetek,** sima vonalzott és skót kockás **gyapju-ruhakelmék** és **flanell-barcetek,** **popelin, rips, diagonal** mindenféle színben, **imitations** és **palernós,** továbbá $\frac{1}{4}$ és $\frac{3}{8}$ **vásznak** minden kifogondolható nemben, valamint mangorolatlan **fonalvászon,** **székcreas,** **házi bór és családi vászon,** fehér **atlasz-grádlí ágyneműekhez,** színes **ágy-kanavász,** **len-damaszt törülközők** és **asztalkendők,** **mátrác** és **sofa-grádlí** $\frac{1}{4}$ és $\frac{3}{4}$ széles fehér **chiffon** és **ingekhez való sirting, párnatokok,** és nehéz **nanking** selyem **nyakraválók** és **collierek** mindenféle foglalmányban, férfiak és nők részére, férfi és női **harisnyák, keztük,** len és batiszt **zebkendők,** különösen mindennemű **kézmű- és szövött-árúk,** továbbá mindenféle **nehéz és széles moire, creditor, fail, atlasz- és bársony-szallagok,** valamint minden e nembe vágó cikkek, női **pipere** s **confectio-tárgyak;** minden igyekezetünk oda leendő irányozva, hogy mindenkor a legujabb és izlésteljes tárgyakkal szolgálhassunk. Emellett fiókraktárunkban egy külön osztályt rendezünk be, melyben minden Bécsből eszközöklendő bizomány költségmentesen, csupán a postaköltségek megtérítése mellett, t. vevőink érdekében teljesítetnek.

Vidéki megrendelések pontosan és legjobban eszközölhetnek.

Szíves pártolást kérve, maradunk teljes tisztelettel

Első bécsi

karton-nyomdagyar

S.-a.-Ujhelyben, Schön Sándor urnál.

6-20.

Nyomatott a „Zemplén“ nyomdájában S.-a.-Ujhelyben.